

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.540 van 10 december 1998
in de zaak A. 78.295/VII-16.608.**

In zake : de n.v. KLING INTERCONNECTION TECHNOLOGY,
die woonplaats kiest bij
Advocaten S. BEELE en F. BUSSCHAERT,
kantoor houdende te KORTRIJK,
J. Palfijnstraat 26/1

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. KLING
INTERCONNECTION TECHNOLOGY op 15 april 1998 heeft
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van de beslissing van 20 maart 1998 van de
Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse
Gewest waarbij de verzoekende partij geacht wordt niet
te voldoen aan de voorwaarden van artikel 31, §§ 2 en 3,
van het Bodemsaneringsdecreet en waarbij haar de
verplichting wordt opgelegd tot het uitvoeren van een
beschrijvend bodemonderzoek voor het terrein gelegen
aan de R. Klingstraat 19 te Wervik;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 9 september 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober
1998, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de
openbare terechtzitting van 29 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
S. BEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en
van Advocaat P. DE SOMERE die, loco Advocaat P. DEVERS
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe
gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van
19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt
dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog
geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie
uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een
uitspraak over die exceptie zich slechts zouden
opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden
voor schorsing vervuld zijn;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert :

"De huidige aandeelhouders van de N.V. KLING I.T. hebben bij de overname van de aandelen de verkopende aandeelhouders specifiek om inlichtingen gevraagd, waarbij de overdragende aandeelhouders alsdan hebben verzekerd (clausule 3.3.4.) :

dat 'de vennootschap' op heden in orde is met de actuele ecologische voorschriften die van toepassing zijn op de huidige activiteit van 'de vennootschap' met de huidige controlerende overheden.

En verder onder clausule 4.4. :

'de verkoper staat in voor de sanering van de bodem van het bedrijf indien het resultaat van een bodemonderzoek dergelijke sanering noodzakelijk zou maken, dit op eerste verzoek en binnen de normale termijn'.

De huurovereenkomst tussen de eigenaar van het onroerend goed, de N.V. KLING IMMO en de N.V. KLING I.T. voorzag dan weer in het uitvoeren van een bodemonderzoek. De betrokken partijen hebben dienvolgens bij de overdracht van de aandelen van de N.V. KLING I.T. het risico van de bodemsanering ten laste gelegd van respectievelijk de N.V. KLING IMMO en de overdragende vennoten van de N.V. KLING I.T.

Het feit dat OVAM de beweerde wettelijke verplichting tot bodemsanering enkel wil afschuiven op de N.V. KLING I.T. is enerzijds in rechte niet correct, maar zou, nu OVAM dezelfde wettelijke verplichting niet afdwingt van de eigenares van de onroerende goederen, enerzijds de gelijkheid in verplichtingen tussen eigenaar en exploitant ontkrachten, en anderzijds ingaan tegen de tegenstelbaarheid van het bestaan van de contractuele verplichtingen van de N.V. KLING I.T. respectievelijk de Heer en Mevrouw Daniël RYDE-WALLAYS Arlette. Het is niet ondenkbaar dat op deze wijze de N.V. KLING IMMO, wiens onroerend goed zwaar gehypotheceerd is, en de Heer en Mevrouw Daniël RYDE-WALLAYS Arlette, zich trachten te onttrekken aan hun verplichtingen, waardoor mijn verzoekster in de kou blijft staan. Mijn verzoekster maakt deel uit van een aantal andere

bedrijven, waaronder de N.V. ELPRINTA. Deze groep bedrijven heeft de laatste jaren zwaar geïnvesteerd tot uitbouw van haar bedrijvigheden en zal dit in de toekomst nog verder doen. Meteen bestond de nood tot nieuwe kapitaalstructuur, zodat onderhandelingen werden aangeknoopt met de GIMV.

De N.V. PRINTINVEST is de holdingmaatschappij van de N.V. ELPRINTA. De N.V. PRINTINVEST is in handen van twee vennootschappen, namelijk KDN INVEST en KECA. Deze laatste vennootschappen hebben momenteel geen ruimte meer om verder te investeren, wat blijkt uit hun jaarrekening en boekhoudkundige cijfers. De werkvennootschappen, verbonden aan de groep, hebben een toekomst, mits een kapitaalkrachtige partner in huis kan worden gehaald en waarop men in minder goede tijden een beroep kan doen. Door de zware investeringen die de groep de laatste jaren doorvoerde, is de cash-flow volledig opgeslorpt door de zware kapitaalflossingen en bijkomende vervangingsinvesteringen. Binnen het kader van een goed beleid van de groep werd één en ander vooruit gezien, zodat werd uitgekeken naar een nieuwe aandeelhouder die aan deze noden zou kunnen voldoen. Deze onderhandelingen zijn thans in een eindfase. Eénmaal het eigen vermogen van de groep is hervormd, kan de start worden gegeven tot verdere uitbreiding van de bedrijfsactiviteiten, ondermeer te MOESKROEN, terwijl in WERVIK, geen enkele bedrijvigheid meer aanwezig is, of zal zijn. De uitvoerbaarheid van de bestreden administratieve beslissing blijkt voor de GIMV een onoverkomelijke hinderpaal : deze kandidaat-partner vreest dat de groep KLING I.T.-ELPRINTA de verplichtingen alleen zou moeten afdragen en tussen twee stoelen zou vallen, aangezien recuperatie, in huidige omstandigheden, ten aanzien van N.V. KLING IMMO-RYDE problematisch zou kunnen zijn. De uitvoerbaarheid van de beslissing brengt meteen de verdere organisatie van het eigen vermogen van de groep in gevaar en haar verdere bedrijfsmogelijkheden naar de toekomst toe.

De bestreden beslissing uitvoeren ten laste van mijn verzoekster zou haar recuperatierechten ten aanzien van contractuele en wettelijke mede-schuldenaars in het gedrang brengen en meteen haar eigen werkzaamheden in ernstige mate aantasten. De opschorting van de bestreden beslissing, die dan toch steunt op ernstige middelen, zal mijn verzoekster rechtszekerheid bieden enerzijds bij haar eigen verplichtingen, anderzijds ten aanzien van haar mede-dibiteuren, nu zij in de tussenperiode de geëigende maatregelen zal kunnen treffen voor de hypothese dat de bestreden beslissing niet wordt vernietigd.

De bodemsanering, te bekostigen door mijn verzoekster, indien de beslissing uitvoerbaar blijft, betekent een belangrijke uitgave, die volgens mijn

verzoekster totaal onnodig is nu zij door haar niet moet worden afgedragen, terwijl deze situatie onomkeerbaar zou worden, zonder schorsing van de uitvoerbaarheid van de beslissing.

Hieruit blijkt dat er een nadeel voorhanden is, dat dit gelegen nadeel ernstig en persoonlijk is, terwijl het moeilijk te herstellen valt en veroorzaakt wordt door de bestreden beslissing. (...)"

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota repliceert:

- "1. Zoals reeds aangemerkt houdt de bestreden beslissing slechts en alleen in dat verzoekster dient over te gaan tot een beschrijvend bodemonderzoek; of en in welke mate en mits welke prefinanciering verzoekster ook saneringsplichtig zal zijn hangt af van de resultaten van dat beschrijvend bodemonderzoek en daarvoor is dan een nieuwe O.V.A.M. beslissing, ex art. 39, §2 van het bodemsaneringsdecreet, die ook bij Uw Raad zal kunnen worden aangevochten, noodzakelijk.
De kost verbonden aan de bodemsanering komt dus hic et nunc niet in aanmerking als MTHEN.
2. Zoals ook reeds gezegd dient de saneringsplichtige, ook in het geval van historische bodemverontreiniging en ook al is hij exploitant, de kosten van zulke sanering niet noodzakelijk zelf te dragen, maar kan hij -op basis van de aansprakelijkheidsregels toepasselijk bij de inwerkingtreding van het decreet- regres uitoefenen, in casu op de eigenaar van de grond (art. 1384, al. 1 B.W.). Uit de eigen uitleg van verzoekster blijkt dat er allerhande, doch niet voorgelegde overeenkomsten bestaan, waarbij het bedoelde risico ook contractueel werd ingedekt, minstens werd onderkend.
3. Het (louter) financieel nadeel komt overigens volgens de vaste rechtspraak van Uw Raad in principe niet in aanmerking als MTHEN, vermits het niet moeilijk herstelbaar is, te meer daar het financieel impact van de bestreden beslissing nauwkeurig kan worden bepaald.
4. Het verhaal hetwelk verzoekster ten beste geeft met betrekking tot haar holdingmaatschappij, de n.v. PRINTINVEST, en de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij Vlaanderen) kan alleen al door het feit dat geen enkel stuk wordt voorgelegd (terwijl verzoekster in het kader van het administratief kort geding niet gerechtigd is het door haar aangedragen nadeel verder uit te

bouwen, ook niet met nieuwe stukken) niet overtuigen.

Het komt ook al bevreemdend voor dat het voortbestaan van een vennootschappengroep met activiteiten in Mouscron, dus buiten het Vlaamse Gewest, afhangt van onderhandelingsresultaten en participatie van de GIMV.

Dat verhaal betreft overigens geen nadeel dat eigen is aan verzoekster, maar wel aan moeder- of zustervenootschappen.

Dat een eventuele recuperatie op hetzij de eigenaar van de grond (waarvan verzoekster zich nu plots wel bewust is), hetzij de oude aandeelhouders van verzoekster zelf vanuit solvabiliteitsoogpunt 'problematisch' zou zijn wordt niet bewezen, zelfs niet gestaafd.
(...)"

3.2.1. Overwegende dat het eerste gedeelte van het betoog van de verzoekende partij de onwettigheid van het bestreden besluit en niet het nadeel voortvloeiend uit dat besluit betreft; dat uit dit betoog voor het overige blijkt dat het aangevoerde nadeel, voor zover dit al ernstig zou zijn -het is in elk geval zeer hypothetisch- geen rechtstreeks gevolg is van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, dat niet meer inhoudt dan het opleggen aan de verzoekster van de verplichting een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren;

3.2.2. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 1900 achtennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.